

HACHÉ, Jef (eigenlijk Jozef) (Gent 10 februari 1892 – Gent 18 februari 1978).

Was aan het front, waar hij gedurende de Eerste Wereldoorlog dienstdeed als brancardier, leider van de **Frontbeweging** in de eerste legerdivisie, die hij vertegenwoordigde in de Legervergadering van de Frontbeweging. Haché had veel invloed op de soldaten in zijn onmiddellijke omgeving. Op 11 juli 1917 kwam hij, aan het hoofd van bijna alle Vlaamse manschappen van zijn compagnie, op straat onder het zingen van Vlaamse strijdliederen en het scanderen van Vlaamse strijdleuzen. Dat leverde hem negen dagen kamerarrest op. Haché schreef herhaaldelijk artikelen in *Ons Vaderland* (1914-1922) en nam deel aan de verspreiding van clandestiene **flamingantische** publicaties aan het front. Hij legde er mede de grondslagen van het later opgerichte **Verbond der Vlaamse Oud-strijders** en wierf er tal van kandidaat-leden. Hij was het echter niet eens met de beslissing van de leiding van de Frontbeweging om overlopers (**Jules Charpentier** en **Karel de Schaepdrijver**) naar de Duitse linies te zenden om contact te nemen met het **activisme**. Mogelijks droeg dat bij tot een vertrouwensbreuk. Na de oorlog trad Haché niet meer prominent naar voren in het Vlaams-nationalisme. Wel was hij, als onderwijzer en schoolhoofd, actief als propagandist van het **Algemeen Beschaafd Nederlands**.

LITERATUUR: L. Devliegheer en L. Schepens, *Front* 14/18, 1968; – A. de Bruyne, *Jules Charpentier. Afgezant van de Frontbeweging*, 1989.

GREET PLOMTEUX* EN LUC VANDEWEYER